

[Erik Hansen.]

rejst ofte, at man netop skulle have en sammenhæng mellem kornprisniveauet og den afkastning, som en omsætning af kornet kunne give. Vi står altså i den situation, at det for første gang kan siges at være tilfældet.

Jeg ved ikke, om det prisniveau på 60 kr., som her er fastsat, og som har som endemål et prisniveau på omkring 70 kr., er det rigtige på lang sigt. Enhver kan jo gøre sig sine personlige overvejelser om den kornpolitik, der på lang sigt vil føres i fællesmarkedet, om det bliver en kornpolitik, hvorefter kornet stiger langsommere end de animalske produkter og afstanden imellem prisen på korn og prisen på animalske produkter dermed øges. Noget kunne tyde på, at man i fællesmarkedet gør sig overvejelser i retning af, at kornprisen måske er sat lovlig højt.

Når man drøfter kornprisen, bør det også tages med, at der på det europæiske marked optræder en lang række såkaldte erstattingsfoderstoffer og oliekager til en pris, der i forhold til kornprisen betragtes som forholdsvis rimelig. Enhver af os, der beskæftiger sig med disse ting, kender jo tapiokamellet fra Afrika.

Jeg vil gerne sige om de 25 mill. kr., der overføres til støtte for malkekvæget, at jeg tror, det er en rigtig foranstaltning. Jeg tror, det er rigtigt at sætte ind her for netop at sikre denne sektor fra høst til februar, hvor den kommer til at arbejde under den forhøjede kornpris, som er drøftet her i dag.

Jeg skal ikke komme ind på den kornaftale, som er på vej mellem landbruget og kornhandelen, og som lovforslagene forudsætter indgået, inden de kommer til at virke, men jeg tror nok, at der under udvalgsarbejdet kan være behov for, at vi får nogen orientering om, hvordan det ligger med kornoverskud eller -underskud i høståret 1971; det kan nok give anledning til nogen drøftelse.

Vedrørende lovforslag nr. 233 om afsætning af danske landbrugsvarer vil jeg gerne sige, at nogle af os kan jo nikke genkendende til det, der er fremme om ægproduktionen, de 25 øre pr. kg, som skal opsamles i et fond for at imødegå særlige problemer i overgangsperioden for fjerkræsektoren, men jeg kan vanskelig tilbageholde en bemærkning til den socialdemokratiske ordfører, der

fandt, at det var noget af det mest geniale, og at fjerkræsektoren burde udvise stor taknemlighed for, at man nu fik lov til at opsamle sine egne penge i et fond. Jeg tror, den socialdemokratiske ordfører har vurderet disse ting lidt forkert. Det er fjerkræsektorens egne midler, som man opsamler i et fond til brug for egne opgaver, og jeg tror derfor i og for sig, at den taknemlighed, som fjerkræsektoren vil give udtryk for, nok vil blive forholdsvis behersket.

En anden ting, som indgår i lovforslaget om afsætning af danske landbrugsvarer, er, at man skal afbøde virkningen af den højere kornpris i perioden fra høsten 1972 til 1. februar 1973. Her står vi i den situation, at en del af de udgifter, der er opført på finansloven med et tal på 791 mill. kr., for så vidt falder væk i månederne februar og marts, og en del af disse midler bruger man så til at afbøde virkningen af den højere kornpris over for den animalske sektor. Der er afsat 90 mill. kr. som kompensation til svinekød, æg og fjerkræ samt kød og mejeriprodukter. Det radikale venstre er enig i, at med den forhøjede kornpris ligger der en væsentlig opgave i at sikre, at den animalske produktion ikke kommer til at bære forøgede byrder. Jeg vil da gerne sige til landbrugsministeren, at det radikale venstre forventer, at den animalske produktion ikke kommer til at bære byrder, der føles uforholdsmæssigt store og urimelige.

Nu, hvor vi skal tage afsked med den gamle lovgivning — formodentlig skal tage afsked med den gamle lovgivning — og have de nu fremsatte lovforslag til at virke i en overgangsperiode, er det radikale venstre som allerede nævnt enig i, at den udvikling, vi her stiler imod, er en rigtig udvikling, og jeg kan på det radikale venstres vegne tilsige støtte ved udvalgsbehandlingen og til endelig vedtagelse af de foreliggende lovforslag.

Morten Lange: De to lovforslag, som vi på dette meget sene tidspunkt af samlingen får til behandling, er jo meget stærkt præget af den almindelige forventning, som regeringen har om, at vi snart skal tilslutte os De europæiske Fællesskaber. Jeg synes, at det ved denne lejlighed må være en overordentlig nyttig læsning for regeringen at se på den bedømmelse, som De europæiske Fællesska-